

BASILEÆ.
IMPENSIS IOH. HERMANNI WIDERHOLDI BIBLIOP. GENEV.
TYPIS IACOBI BERTSCHII.
Cum S. Ces. Maiestatis & Christianijs. Gall. Regis Privilegijs.

Academici præfatae urbis ornamentum sunt. Plura de celebratissima Amerbachiorum Basileensem familiâ, vid. apud Chr. Ursilium, epistola hisp. Basile cap. 19.

Ameria, civitas Umbriæ, ante Persicum bellum anni nonagesim septuaginta quatuor condita, tefsi Catone apud Plin. 3.14. Unde Amerina retinacula pro viginibus. Virg. Georg. 1.

Aitque Amerina parva lenta retinacula vittæ.

Stephanus Augustus vocat. Conditoris nescis cujus nationis, aut conditionis hominem, indicavit Festus his verbis: Ameria, urbs in Umbriæ, ab Amerio sic appellata. Fuisse municipium Romanorum testantur vett. Inscriptiones. Hinc Tullius Orat. pro Sexto Rebus, ubi crebro nominat Ameriam, municipem Amerianum vocat Rofci patrem. Coloniam paulò post Augusti iulii eò deductam ait Frontinus lib. de Colonia. Ager, inquit, Ameriana, lege Imperatoris Augusti est ad signata Veteranis. Ameriana salix à Plinio & aliis plurimum commendatur, ubertate enim ibi provenit, quæ substrata toris, Venerem cohibere creditur, amica castitati. Unde Aryst. salix à vett. dicta. Hinc Ameriana, genus pyrorum. Stat lib. 1. Silv. alt.

Et magis Amerina non persufis.

Plinius inter ferulas pyrorum genera numerat, quem vide L. 15. c. 15 long. 35. 40. lat. 42. 2. 1.

Ameria, vulgo Ameries, castrum Hannoniæ prov. ad Sabini fluv. in Belgio, inter Querctum opp. & Avennas. Male habitum hoc bello Gallien.

Ameria, vel Amerius, Macedo, de origine vobum scripsit, Suid. Athen. Voss. de Philol. c. 8. 6.

America, quæ ob immensam suam longitudinem (Circulum enim utrumque, Arcticum & Antarcticum pertinet, & transit) Novus orbis hodie vocatur, veteribus incognita manit usque ad An. Dom. 1491. quo primum à Christophoro Columbo Geuenensi, & Americo Vesputio Florentino, à qui ei nomen, anno 1497 detecta est, quod humana admirationis modum excedere videtur. Consideratà namque cum antiquorū, in describendo orbe tertiarum diligentia, & amplissimum Imperiorum ad perquirendas regiones commoditatē, opportunitatē, tūm humani generis dira atque infatibili auro atque argento inhianite cupidine nihil non tentante, quibus ha regiōes incredibili copiā abundant, tam diu potuisse Orbi nostro latere, homines dōti non semel mirati sunt. LLoydinus. Contrarium tamen suadere videtur. Plato Tim. 10. 3. p. 14. edition. H. Stephan. Cui Crator, Origenes, Porphyrius, Proclus, Marisi. Ficinus suffragantur. Nec dissentit Tertull. de Pall. c. 2. Apolog. c. 40. ut Turnebus & Pamelius ostendunt. Addit quid Diod. Sic. lib. 1. scribit de Phœnicibus qui Busdam, in Insulam fertilissimam Africæ oppositam, coniūctis. Qui insuper docet, Poenos omnem lapidem movisse, ut Europæ haec regio manet ignota. Sic Autor L. de Mondo ait, ultra magnam illam Ins. quæ Europam, Asiam, Africamque continet, adhuc alias eff. Vid. Plin. l. 2. c. 91. Arnob. I. contra Gent. Began. I. de Aut. Serp. Turneb. l. 20. Advers. l. 20. Advers. l. 21. Pamelius, in Tertull. de P. c. 1. n. 25. & c. 40. n. 528. Analog. Voss. de Marhem. c. 42. § 10. Tota autem hac pars hodie circumnavigata est. A Sept. in Merid. descendit sub formâ duarum peninsularum, quæ tenui isthmo 17. leue discernuntur. Ortel. Franciscus Lopez Gomara, & Hieton. Girava Tarracensis ejus provincias & partes una cum variarum gentium in eis habitantium moribus descriperunt. Extant etiam in Hispanica, ac Italica & Anglica lingua non pauci alii scriptores, qui hujus orbis sicutum, solum, fertilitatem, & latitudinem exactè depingunt. A Costa. l. c. 1. Herrera l. Clav. l. 6. Moquet. Oviedo, Vincent. le Blanc. Maffeus. &c. Regio patet in longitudinem 750. mill. Germanica, in latitudinem verò 525. Baudrando, America perspice dicitur, sed improprie, India Occidentales, les Indes Occidentales Gallis, West Inde Belgis: Non tantum ab Hispanis, qui illam denominationem primi usurparunt, sed etiam à Belgis, Anglis, & aliquando à Francis, quod codem fere tempore detecta sit ad Occidentem, quo ad Orientem India reporta est. Clauditur ab Occidente mar Austriño seu Pacifico, ab Oriente mari Boreali & Äthiopicō, & Meridiem versus fredo Magellanico, & fredo Mareo. At septentrionales ejus fines sunt incogniti, neque haec tenus ab hac parte perlustrati. Multa illius partes subsumt Regi Hispaniaz, uti Peruvia, Nova Hispania, & alie regiones. Quadam autem versus oram maritimam parent Francis, Anglis, Batavis, Lusitanis, & atque Suecis. Ibi incolas cultiores redditii sunt post Europazorum adventum. Sed qui mediterranea incolunt loca, mores patrios adhuc retinent. Dividitur autem in Septentrionalem & Meridianam.

America septentrionalis, quæ & Mexicana dicitur, à Mexico ubi præcipua, habet à Septentrione terras Arcticas incognitas, ab Occidente & Meridi frumentum Anianum & mare Pacificum seu Austriño, ab Oriente autem sinum Mexicanum, & mare Boreale.

América septentrionalis regiones.

Canada, quæ & Nova Francia, le Canada, ou Nouvelle France. Eftotilandia. Eftorilandia.

Florida, la Florida.

Nova Anglia, Nouvelle Angleterre, Anglis Nieuw England.

Novum Belgium. Nouveau Pays-Bas, Batavis Nieuw Nederland.

Nova Dania, Nouveau Danemark.

Nova Hispania, seu regnum Mexicanum, la Nouvelle Espagne, ou le Mexique, Hispanis Nueva Espana, à Mexico; ubi Guatimala, Nicaragua, Nova Galizia, Mechoacan, Guatimala, & Honduras provinciae.

Novum Regnum Mexicanum, alius Nova Granata, le Nouveau Mexique.

Virginia, la Virginie.

California Insula, l'île de Californie.

Cuba insula, l'île de Cuba.

Hippaniola insula, l'Hispaniola Isle, ou S. Domingue.

Terra nova inf. l'île de Terre-neuve.

Aliz multa insulæ Antillarum nomine contentas.

Urbes præcipua America septentrionalis.

Amstelodamum novum, Nouveau Amsterdam. Angelopolis, Ciudad de los Angeles. Anticaria, Antequera.

Dominicopolis, S. Domingo, Gallis S. Domingue.

Emerita, Mérida.

Fanum S. Joannis de Portu divite, S. Juan de Puerto Rico.

Guadalaxara, Guadalajara, Guatimala, S. Jago de Guatimala.

Havana, la Havane.

Mechoacanum, Mechoacan, Mexicum, Mexico, quæ totius illius partæ facile primaria.

Novum Plimuthum, Nouveau Plimouth. Panucum, Panca.

Pomiciicum, Pomeick.

Quebecum, Quebec.

S. Augustini Fanum, S. Agostino.

America meridionalis, quæ etiam Peruviana nuncupatur à Peruvia regno, habet ad Septentrionem mare Boreale, ad orientem Oceanum Äthiopicum, ad Austrum mare Magellanicum, fratre que Magellanum & Marecum; ad occasum autem mare Pacificum, seu Austrinum.

America meridionalis regiones.

Brasilia, le Brésil.

Cile, le Chile.

Guajana, la Guiane.

Magellanica, la serre Magellanique.

Nova Andalusia, Nouvelle Andalousie.

Novum regnum Granatense, nouveau royaume de Grenade.

Paraguay, le Paraguay.

Parana, Parana.

Paria, Paria.

Popayan tractus, le Gouvernement de Popayan.

Peruvia regnum, le royaume de Peru.

Terra firma, la Terre ferme.

Terra igniuti, Terre de feu, Hispanis Tierra del fuego.

Tucumania, la Tucuman.

Venezuela, la Venezuela.

Urbes præcipua America meridionalis.

Arequipa, Arequipa, Argentina, la Plaza, Arica, Arias.

Bacca, Baixa, Bonis aer, Buenos aires.

Carthagena Nova, Nouvelle Carthagene, Civitas S. Fidei, S. Fé de Bogota, Conceptio, la Concepcion, Corum, Coro, Cusco, Cuzco.

Fanum S. Jacobi, S. Jago. Fanum S. Sebastiani, S. Sebastian de Rio de Janeiro.

Guaíra, seu Civitas Regia, Guaíra.

Lima, que & civitas Regum, Lima à los Reyes.

Manua, Manua el dorado, Maranonum, S. Luis de el Maranon.

Olinda, Olinda de Pernambuco.

Panama, Panama, Para, Para, Popayanum, Popayan. Portus omnium Sanctorum, fed la Baya de todos los Santos, seu Sancte Salvador. Portus securus, Porto seguro, Potosium, Potosi.

Quito, S. Francisco de el Quito.

Santa Marta, Santa Marta, Siara, Siara.

Trugillum, Trujillo.

Ceterum ab Gentium Americanarum origine Disquisitiones scriptis Vir eximius Sisyrus. Hugo Grotius, ad quam notas & observationes edidit Joannes de Laet Antwerpianus, qui accuratè hanc quartam Orbis partem descripsit.

America Fennicini, Florentinus, auspicis Emanuelis, Lusitanie R. primus Europæorum Americanam, à se dictam, ingressus est; Postquam Christ. Columbus quinquennio ante Insulas vicinas, nomine Ferdinandi & Isabelli detexisset. Scripsit librum, de quatuor suis navigationibus, quem Renato Andegav. Siciliae R. dedicavit. Voss. de Histor. Lat. l. 3. c. 12. & de Marhem. c. 42. § 10.

America, opidum in Latio, quod jam interierit, ideoque locus eius ignoratur. Plin. 3. 5.

Amerfordia, urbs Belgii, dititionis Ultrajectæ ad Ema fluv. prob. munita. In illo trado montes sunt, qui vulgo ab illo Amerfordberg dicuntur. Malè habita hoc bello Gall.

Ametis, filia Amenophis, post Patrem in Egypto regn. An. 42. Euseb. s. Chron. Alter Joseph contra Appion. l. c. 5.

Ametratus, op. Sicilia, circa Halecum ammen, binomium. Ad prius nomen pertinent Philisti Mysceps, Polybii Mysceps, Zonare Mysceps, & Plinius Mysceps. Ad posterius Siliæ Amerista.

ad hanc Apollodori *l'utique*, & Ciceronis *Ametratinis*.
quae nunc descripit *ad Kappadikam, circa Carthaginem*,
in quoque ex Polybo, cum & ille, & alti omnes Sicilie ad-
erant. Iudeo non fuit circa Carthaginem, sed Carthaginem
seu Siciliam mutatissimum, quod Romani per 7.men-
sibus obtemperaverunt, ac sine magnis cladiis, tertia tandem ob-
temperaverunt, & eo squaruerunt, cibis quotquot supererant,
ad coram iudeo Diidorus lib. 3. Non posse non intelligo satis
(iudeo Siciliam) nisi quod à templo Astarte Punica Dea
erat. **מִתְשָׁרֶת מֵאַסְטָרָה**, &
Αστρατης οὐαστρατης, id est carcerem, vel populum. *Astartes*
autem regi Perarium, Xerxes uxori, de qua multa He-
breorum docebitur. Hec ut gratiam Dei referret, quod in
rebus iudeis, 14. illistrum Perfumari liberos sub terram
recedere et rorū perfolvisse dicitur; similiter in Atticis
autem mata, matrem fuit crudelissima, quam in convivio
quod fuit, quia vox *perfumum* designat, a Xerxe impe-
natur, auditis, naribus, lingua labrisq; privasse legitur.
Astarte, Alexandri Episcopus, B. Marci Evangelista dici-
tum est, quod per sepe perforavit, quod intuvi parum pudico trans-
fossis ferme confiserit. *Sabellus*, *Exemplis*.
Astarte, Genitivus dea, cuius picturam, & eiusdem explica-
tionem vide apud Baldwinum *Ikonologiae*, L. Gyraldum, *Synt. de Diis*
Astarte, ut Deos, id est, *propinus*, & *faugens*, Hercules con-
gnatus est, iudeo sumptu ex eo, quod luci Deus Hercu-
les ibidem ostendit. *Horat. lib. 1. Sat. 6.*

Dives Amico
Amico, *Perfus Sat. 2.* — *Et ē si*
tib⁹ nupt⁹ argenti mithi serua, dextra

Habak. —

Amida, insula in mari Rubro. Steph.
iudeo, que Prolem posse *Ammae*, Mesopotamiae ad Tigrim
exiit, a Spore Perfumari regi exercitu obsecsum, ca-
rissima, cui Romanis Amm. Marcel. lib. 19. A Constantino
in salutarem fuit, & *Constance*, dictum. Hic Praefectus
Iudeorum redidit, a quibus *Carabem* ob nigredinem dicitur,
et *Janne Leudvico*, long. 78. 15. lat. 39.30. Vid. Davity, *de
Iudeo Tari* m. 16, p. 318.

Amida, cogn. *Abduamus*, dux Carthaginensis, facundia &
civis iniquis, de tentativa Athenicium, qui à tempestate
venienti Alaudri M. potentiam tenebant, in castro Alexan-
dri venit, & eundem singulis, & militem offensos, Parma-
tum sollicitate. Atque ita, consulis eius exploratis,
arabes ligati, trii desuper inducti, omnia Athenicibus
innotescit. *Trogus lib. 21.*

Amida, ut alius, an idem, quem supra nominavimus, inter
iudeos non fuit deprehendit; qui à Syracusanis accersitus
et terrenus pugnavit contra Agathoclem tyrannum, eos ob-
sistit premitus, quem tamen postea plurimum juvit, unde à
Iudeana domo accusatus est, sed obit Syracus paulo post.
Iudeo lib. 31. Diodor. Sic. L. 20.

Amida, cognomen *Sarcha*, pater Annibalis, qui primam,
modum Ausoniam filium, inter Poenos duces gloria obti-
vit. Hic et *Liv. 1.2. Corn. Nepote, in Vita ejus*, Plut. in *An-
nibale*, lib. 1.2. *Diod. 1.5. Silio*, alijsq; scriptoribus notissimum est.
Amida, alias apud Livium, lib. 31. ubi ait. L. *Furius Pato-*
rius in libub rebellantes, & *Amilcarem Poenum* in acie vi-
x. *Vid. etiam Orof. 4.6.19. Eutr. J.4.*

Amida, anno 116. C. 60. Gallia contra Romanos excitata, per
iudeos proditus est. *Liv. 32. Frontin. Stratag. L. 1.6. Alius,*
et annos ceteris a Gelone Syracus. Rege, prope Himeram,
et in Iherusalem, in Siciliam venientem.

Amida, *Vid. Hieron.*
Amida, vel *Amida*, in faltibus Mauritanie, ad quem,
etiam *Luna novi*, greges elephontorum tendent, ibique
residantes aqua locinominis conperguntur, atque ita, salutato
etiam litora reveruntur. *Plin. 8.1.*

Amida, promotorum prop. Byzantium. *Amision* etiam
Tripunus (teſte P. Gyllo) hodie dicitur.

Amida, vel *Aradia*. Steph.
Amione vel *Amynone*, fons apud Argos, in Lernam fluens.

Amida, *Ovid. 1. Metam.* — *Quare Baetis Direns.*

Apri, *Amisionis Ephyre Tyrenidas undas*.

Amida, Lat. *populus spontaneus*, sive *populus sovensis*, aut
soymone, Levita, pietate insignis, Arce custos, per 10. an.
12.1. *Joh. 16. H. J. 2.1. Item*, *Filius Ram*, *filius Efron*, *filius Pha-*

zon, *10. Pater item Naasson*, *Principis tribus Iuda*. Nu-
12. *Ruth 4.20.*

Amida, reg Campanie, pop. *Amisionis*, qui sunt ejus agri culto-
ri poterit dicuntur Falernus. Unde *Amisione* *Gina* olim dicta
Iherusalem regnum suum fortificata, non, ut Servius somnia,
sed fata misera electa, b. caliba, & ruboris experta. *Macrob.*
12.16. *Utrumque* *genere*; *Amisione*, sc. *regione Nam Ami-*

sonem, ubi sunt Falernum est. *Virgil*, tamen videtur Ami-

sonem cura Falernum agnum collocare, *Georg. 2. his verbis:*

Purpurea, *preciaq; ē quo Te carmine dicam*
Rhasis! nec celus ideo contende Falernus.
Sunt & *Aminea* *Estes*, *formissima Gina*.
Non omittendum hic, aliquos in Virgilio legitim *Taminea* &
ter. Vide *Scal. in Fes.* Quidam intelligent genus uivarum, quae
auferre sunt. Nam Galenus lib. 6. *Q. natus* dixit, *υφιδιασμένος*
Αμίναις; Quem sequitur *Erius* & *Αμίναις* explicat *μεν εὐθύνεις*,
hoc est, *astringentes*. Huc etiam accedit, quod Dioscorides Ami-
næas exigit in confinciendo Opimacio. Alciatus vinum hujus ge-
neris interpretatur *άμινα*, quia *όπινον*. Notandum quoque
duplicum fuisse Amineam, minusculem & majorem, quod docent
Cato de R.R. 6. & Varro L. 1. c. 22. i. idem verbi. Genus quoddam
Aminea Varro vocat *Scansum*, quod & *Plin. commemorat*,
lib. 14. cap. 4. Porro fertilitatem Amineam celebrat ex Varrone
Auctor *Goponica*, *lib. 5. Helychius*: *Αμίναις*, δι *εώς τούς εις* *τούς εις*
λίπι, ἐπὶ *Πλεύρα*, *Αμίναις* *άργει*.

Aminalia, *Aminal*, opp. Africæ, in ora & prov. Barbaræ.

Aminal, Pronapi filius, archon Athenis, Olympiad. auctor,
scrophanta & arrogans, de quo scholia in *Aristophanes Ne-*
bulæ. Item *Vespas.* pag. 436. c. 1.

Aminalis, Archipatra, ab Antigono subornatus ad decipiendu-
m & evertendum Apollodotum, Calsandras tyrannum, de quo
Polyenus lib. 4. in *Antigonus* com. 18.

Amimene Rebus, ex primoribus peritia legum & pecuniae ma-
gnitudine, Q. Volusio & P. Scipione Coscruiciatus *εγρά* tenet
missis per venas sanguine effugit: haud creditus sufficere ad con-
stantiam sumendi mortis, ob libidine muliebriter infamis.
Lipsius L. *Canisim Rebus*. *Mureetus* vero *Canisim Robilis*:
vulgatum tuctum Flor. Cod. apud Tacit. 1. 3. 30.

Amimenes, Arcadia fluv. *Faufanias*.

Amimone, fluv. Cilicia. *Vibius Sequester*.

Aminalis, urbs parvarum opum in Apulia. *Festus*.

Amisone *Iac. Melodunensis*, *Hen. II. Gal. R. filiorum præceptor*,
inde Abbas, & ad Concil. Trid. missus. Porro Epis. *Antiphodio-*
rensis, *Plutarachum* vertit & *Diod. Sic. A. C. 1551. Biblio. Gall.*
pag. 229, 230.

Amisena, regio Cappadocia. *Strabo, lib. 12.*

Amisias, poeta Comicus, ob frigus, *Aristophani* ridetur. Ali-
quot ejus contra Socratem versus. Vid. apud Diog. Laert. in *Se-*
creare. *Suidas*. Videatur legendum *Amisias*. Vide *Voss. de poetis*
Grac. ubi in indice *Amisias* dicitur.

Amisius, fluv. Germania, vulgo *Ems*, vide *Amasia*.

Amisodarus, *Lycii Isarme*, p. in *Chimara* focus. *Plut. de*
Gerr. fam. c. 14. Vid. *Bellerophon*, *Chemara*.

Amisus, Megapolitanus, in exercitu Macedonico, à Philippo
Aridæo ad Equites extra Babylonem tendentes & frumentum
in urbem convehendentes intercipientes missus, de finienda cum
Pedibus discordia armisque ponendis. *Curt. 10. 3. 2.*

Amisus, *Amisum* *Flinto*. *Simois* incolis, & *Amid*, sive *Hemid*
Turcis, tecte Leuniclavia, urbe archiep. *Paphlagonia* maritima,
à Sinope 175. m. p. in ort. *Trapezantem* versus, in reg. *Chaly-*
bum primaria, à *Byzantio* 500. m. p. in ort. media inter *Sinope*
& *Themiscyram* ad ort. *vergentem*, long. 65. 50. lat. 44. 15.

Amital, vel *Hamatal*, Lat. *caloris rotu*, aut *indignatio rotis*; vel
ex *Hebreo* & *Syro*, *caloris sui umbra*, mater *Joachas* filii *Josue*
2. Reg. 23. Mater item *Sedecia* fratris *Joachaz*. *Reg. 24.*

Amitanus, Iacus America, in Nov. Hisp. proprie. *civ. S. Jacobi*
de Guatimala, à qua 4. leuis tantum in ortum distat.

Amisum, Ital. opidum, *Sallustii natalibus clarum*. *Plin.*
14. c. 1. *Euf. Paulo Diacono Amisernum*, *Dionysio Halicarnassensi*,
lib. 2. scem. gen. Amisipa. Inde opidani *Amiserni*. *Virgilius au-*
tem, & *Silius Italicus*, metri causa dixerit *Amisernam cohoretum*,
ut & *Martialis Amisernum agrum*, *lib. 13. epist. 20. Strabo lib. 5.*
Πέδης ἐπί Ιακώβου οἰκεῖαι Αμισεναίς, η γενετεμπαταρίας τοῦ ανθρώπου
Αμισεναίς η Πιάστας. Non procul ab *Aterni* fonte situm
fuisse hoc opidum ex Varrone de *L. L. lib. 4.* discimus. *Amnis*, in-
quit, id flumen est, quod circus aliquid, nam ab ambris amnis.
Ab hoc, quis circa *Aternum* habebat flumen, *amisernis ad-*
pedata. Rudera ejus non procul Aquileia hodieque viluntur. *Vi-*
de Davity. Cluver. Ital. Am. pag. 37. 10. lat. 47. 24.

Amisbaon, vel *Amysbaon* pater *Melampodis* medici, & *Sabi-*

norum vates. *Stat. Thebaidos tertio*:

— *Solers sibi cura futuri*

Amphiatæ datur, iustaq; Amisbaone crevit
Γαμένος, sed mente Γρενι, Φαβού, Μελαμπα

Ασσοτα πεψα. —

Hinc *Amisbaonum*. *Vi. gil. Georg. lib. 3.*

Quiescitq; nocte arces, cōfere magistri,
Φιλυρίδες Χίρων, Amisbaoniusq; Μελαμπα.

Item. *Vir quidam Lemnius*, à muliere occisus.

Amisbenes, Latini populi. *Plin. 1. 3. 5.*

Amischarates, rex Indorum, per epistolam ab *Ariocho* miti
sibi ischadas flagitavit. *Cæl. Rhod. 18. 9.* *Lege Amischarates*, &
vide *Athenæum*, *lib. 14.*

Amischori, pop. Americe, in Brasilia Meditter. versu praef-
eratur fluv. *Januarii*.

epigrammata Latinè fecit Ausonius, Ep. 57. 58. &c. Item Rex Suevorum, in Hisp. Vid. *Ariamirus*.

Myron, urbs Lycia. Vide *Myra*.

Myroniana, historiarum similius capita reliquit, teste Diog. Laertio in *Xenocrate*, *Theophrasto*, *Epinemide* & *Platone*.

Myrondes, Atheniensium dux, insigni stratagema Thebanos vici. Vid. Polyg. l. 1. & Frontinum l. 2. c. 4. sed. 11.

Myronas, insula in Arabicu sinu. Steph.

Myropolis, Græcia urbs, ex adverso Heracleæ, foris juxta Thermopylas.

Myrba, filia Cynara Cypiorum regis, quæ patris sui nefando amore flagrans, nutritis auxilio cum eo concubuit, peperitque Adonim filium: Pater vero cùm illud nefas cognovisset, filiam suam gladio interficeret voluit: fed illa fugiens per Arabiam, deorum conformatioe in arbusculam sui nominis communata est, Vide *Cynara*, & *Adonis*.

Myrbina, Pisistrati uxor, mater Hippie & Hipparchi.

Myrrhina, meretrix Attica, in cuius amorous Leogoras, Andocidius Rhetoris Pater, cunctæ sua facultates profudit.

Myrrhina, urbs Asia, terræ motu evera. A. D. 105.

Myrrina, Attica municipio Straboni; aut pars tribus Pandionidis: habet nomen, teste Aristophanis Scholastice in *Platonem*, à myrti copiâ ibi nascientis.

Myrsilus, filius Myris, ultimus ex Heraclidarum genere, Lydiæ rex, alio nomine *Candaulus*; qui cum uxorem habebat formosissimam, non contentus secretâ suarum voluptam conscientiâ, Gygi cuidans ex suis satellitibus nudam eam ostendit, quod indignè illa ferens, Gygem ad vii necem impulit: sequitur illi & Lydorum regnum tradidit. Herodot. l. 1. Vid. *Candaulus*.

Myrsilus, Leabis, si inscriptioni fides, de origine Italizæ, ac Tyrenhorum scripsit. Edidit eum Joh. Annuius Viterbiensis, & comment. suis illustravit. Sed *Myrsilus* ite ipsius Annii proles putatur. De genuino autem *Myrsile* Leabis, videndum Vossius de *Hist. Gr.* lib. 3.

Myrsina, urbs Elidis, postea *Myrsinum*. Steph.

Myrsina, Candaulis regis pater. Vide *Myrsilus*.

Myrsota, Hor. Celsi. *Fritolla* Mazzellæ, lacus sudatorius Campanie, apud Bajæ.

Myrsota, mulieris panarium nomen, apud Aristoph. *Ancylionis* & *Sofratæ* filie, *Cybaron*.

Myrsotæ, opidum in orâ Lusitanæ, iuxta Anam fluvium, hodie *Morros*. Baudrando opp. Portugallæ, trans Anam, in confinio Vandalizæ, 10. leuc. Portugall. ab Oceano, & ab oitis Anæ in Bor. Ebora verius.

Myrtæus, Mercurii ex Phætus, seu Myrto Amazone filius, ariaga Oenomai, qui à Pelope curuli certamine cum Oenomao certato pollicitis corruptus, axi vescem non objicit, ut è ratione Oenomai currus disolvetur, a Pelops vîtor evadetur. Quæ res cùm Pelopi ex sententia succedit, Oenomau curru delapsus, cervicem fregit, jamque animam agens Pelopem obsecravit, ut vicem suam ulisceretur. Quare cùm paucum sibi perfidie præmissum à Pelopo reponeret, ab eo in mare projectus est, quod inde *Myrtæus* appellatur. Ovid. in *Iulus*,

Preditor ut fôsi perit auriga syrnum,

Quis novâ Myrto nomina fecit aqua.

Myrtæus, Inf. mariæ Ægei, proxima Caryto ubi Eubeæ, unde *Myrtæum* mare dictum. Plin.

Myrtæum mare, pars Ægei inter Peloponnesum & Atticam, ac Eubeam insulam, licet Ptolemaeus illud *Myrtæum* appelleret, quod Cariæ ad Occid. alluit. Sic dictum à *Myrtæo* Oenomai ariaga, ibi submerso. Plin. tamen 4. 1. appellatam mavult à *Myro* exiguâ insulâ non procul à Carysto. Ejus meminit. Horat. l. 1. Od. 1.

Myrtæum pavidae nauis fecit mare.

Vide Lambinum ad locum: *Mar de Mandria* Castaldo.

Myrtæum, mare inter Sin. Ambracium & Leucaden inf. E. pium aliens. Strab.

Myrtæa, vel *Myrtæa*, mons Libye. Callimachus in *Apollonem*, *Zem in Myrtæa regnâdo*. Ubi Scol. *Myrtæa* *egit* Ap. 12. Idem habet Steph. Ejus meminit Apoll. l. 2.

Ai *Λιβύης ιρηγοῖς παρειλ* *Myrtæum* *αιν* *Ω.*

Myr, myr, proprium nomen viri, qui claruit argento cælando. Prop. 3. 9.

*Argumenta magni sunt Mentoris addita forma,
At Myos exignum flebit Acanthus iter.*

Martialis,

Quæ labor in phialâ dotti Myos annue Myroni?

Idem, *Archeryum Myos argente te dicu habere.*

Myseros, flu. Arabiae fel. versus Meridiem, Plin.

Myselfus. Vide *Myselfus*.

Myisia, regio min. Asia ad Helleponsum, Troadi contermina;

cujus incola *Myisti*, objectissime conditionis homines, fortis ad contempnem, ut essent in proverbiis. Quoties enim hominem nullius pretii volebant denotare, *Myorum ultimum esse* dicebant. Cic. pro L. Flacco. Et quia erant injuriarum patientes, hinc *Myorum præda*, Prov. Item *Myorum* & *Phrygium termini descrevi*, Prov. de rebus toto celo diversis. Strabo etiam *Myos* constitutis in Europâ, in confinio Pannonicæ ad Danubium flu. putatque *Myos* Asia populos ab his, ut originem, ita & nomen duxisse. Sed hi à Plinio *Myisti* dicuntur. Vide Boch. *Phaleg*. l. b. 1. cap. 12. Dividitur autem *Myisti* in maiorem, & minorem: Major Helleponica appellatur à Galeno, & pop. Helleponica à Strabone, in quâ Cyzicus & Lampacus urbes præcipuae. Minor à Strabone Olympica à monte Olympo dicitur, in qua Prusa urbs Bithynia. Baudrando fit hæc regio, maximè ad Occ. extensa. Eaque vel *Minor*, versus Hellepon. & inter Propontidem ad Bor. & Troadem ad Austr. ubi Cyzicus & Lampacus, in ora Propontidis, vel *Major*, quæ Orientalior erat; inter *Myisti* min. ad Occ. Bithyniam ad Bor. Phrygiam magnam ad Ort. & mare Ægeum ad Mer. ex Phil. à Via. Nunc utique sub Natalia propria comprehenditur, & sub Turcis est, à tribus feri seculis. *Myisti* etiam regio Europa gemina est apud Prol. superior & inferior. Vid. *Myisti*, sic enim melius scribitur.

Urbes Mysti seu Myisti Europeæ:

Rhabaria, postea Nicopolis,

Nicopoli.

* Scupi, *Vschap*.

* Arribantium, *Vicigjern*.

Barna. Vide *Varna*.

* Bidina, *Vidin*.

Calatis, *Kalis*.

Dinogetia, *Drimago*.

* Dionysiopolis. Vide *Varna*.

Duroforum, *Duroforo*.

Galatum, *Galatz*.

* Mesebrinia, *Mezember*.

Nessum, *Nissa*.

* Nicopolis, *Nicopoli*.

Odeflus, *Lemano*.

Mystratum, urb. Sicilie, V. *Ametrata*.

Myisti, flu. Æolidis, Strab. *Myisti* quibuid.

Myacarus, Prol. *Aman* Moletio, portus Mauritan. Ting. ad Oceanum Atl. inter montem Solis, & Ufadium prom.

Myocomedones, pop. Asia in tractu majoria *Myisti*, à *Macedonibus* oriundi, unde & nomea habent. Plin. 5. 26.

Myon, ex vico territorii Spartani oriundus, unus ex 7. Græcia sapientibus habitus est. De hoc dicitur, cùm Anacharis Oracle confuluerit, quisnam esset Græcia sapientissimus, eloquio hoc Myloni tributum esse, qui tum arato tegam findendo erat occupatus. Diog. Laert. in vita ejus.

Mystra, op. Magna Græcia apud oram, inter Locros, & Cau-

loniam. *Giossa* Barrio. Quibuid. *Monte Giossa*, castrum Calabrie ulter, vix 5. mill. ab ora mari Jonii, ad radices Apennini.

Mystichides, Archos Athenis, Olymp. 98. an. 3.

Mystra, insula parva mari Jonii juxta Echinadas.

Mythopolis, locus Bithynie apud Ascaniam paludem, à Cis-

120. stadi. distans. Aris. ubi fontes, cum Nilo aliquid communæ habent. *Mythopolis* Antigone.

Mystra, Vid. *Mistra*.

Mysterata, Caffellum Sicilie.

Mystratum, vide *Ametrata*.

Myum, *unus*, urbs Jonie in Caria confinio, apud Mezandri o-

stia. Herod. Strabo. Plin. Steph. cujus populi à culicibus infestati Miletum proximam urb. migrarunt. Hanc Artaxerxes Persepoli rex Themistocli Atheniensi in obsonium dedit, cùm Magnesiam in panem, & Lampacum in vinum dedisset, teste Thucydide.

FINIS TOMI PRIORIS.

